

lønnes Mønstringsbestyrerne med disse Gebyrer; og skulle de bortfalde, maa der formentlig tilstås ikke blot de nuværende Mønstringsbestyrere, saalænge de forblive i de Embeder, de nu have; men ogsaa deres Eftermænd; et passende Bederlag af Statskassen for det Tab i Indtægt, disse Gebyrers Bortfalden vil medføre; og ere dertil sigtende Bestemmelser derfor optagne i Lovforflaget.

Med Hensyn til de enkelte af Forflagets Paragrapher skal man endnu tillade sig at bemærke Følgende:

ad §§ 1—2.

Om Grunden til de Forandringer i de hidtil gjældende Regler om Mønstringer af Skibsmandskaber, som er bragt i Forflag i disse Paragrapher, er det forindse allerede ovenfor bemærket. Man skal kun endnu fremhæve, at Skibsføreren efter Lov om Forhyring af Søfolk m. m. af 12te Mai d. N. § 2 er pligtig til at anskaffe nye Afregningsbøger med sit Mandskab ved enhver Udmonstring, i alt Fald dersom Mandskabet forlanger det, og at Bestemmelserne i de heromhandlede Paragrapher, ved at indskrænke Nødvendigheden af gjentagne Udmonstringer i det samme Kalenderaar til de Tilfælde, hvor der finder en Forandring af Skibsmandskabet Sted, saaledes vil medføre en Indskrænkning af Skibsførernes Forpligtelser i ovennævnte Henseende; men at man ikke har trøvet af Hensyn hertil at burde bibeholde Udmonstringer i Tilfælde, hvor de ikke kunne anses nødvendige i Udskrivningsvæsenets Interesse.

ad § 3.

Idet man med Hensyn til denne Paragraph skal henvise til hvad man ovenfor har bemærket om Nødvendigheden af, at der indrømmes Justitsministeren Myndighed til ved overordentlige Indkaldelser af befarent Mandskab at paabyde en strengere Kontrol med at de søfarende Bærnepligtige ikke unddrage sig fra Indkaldelser end den i Fredstid sædvanlige, skal man endnu henlede Opmærksomheden paa, at Indkaldelsen i deslige Tilfælde vistnok i Almindelighed vil foregaa paa den Maade, at det

ved en Rundgjørelse fra Justitsministeren paalægges de Befarne, som enten ikke tidligere have gjort noget Togt eller dog kun færre Togter og som ere tilstede her i Landet, uden Ophold, og de Befarne af disse Klasser, som ere fraværende, saasnart de ankomme her til Landet, at melde sig hos en Mønstringsbestyrer og til ham aflevere deres Søfartsbøger for derefter uopholdelig at affendes til det Sted, hvor de skulle møde til Tjeneste, jfr. Lov om Bærnepligt af 6te Mars 1869 § 36, hvorefter Justitsministeren ikke i deslige Tilfælde er bunden til den i § 33 for den ordentlige Indkaldelse fastsatte Indkaldelsesmaade. Naar man derfor vil sikkre sig, at i alt Fald de Indkaldte, der ere tilstede her i Landet paa den Tid Indkaldelsen finder Sted, eller ankomme hertil i den nærmeste Fremtid derefter, og det vil formentlig være tilstrækkeligt, virkelig give Møde, synes dette at kunne ske paa den mest betryggende og dog for Skibsfarten mindst byrdefulde Maade derved, at man samtidig med Indkaldelsen af de Befarne lader udgaa en Rundgjørelse, hvorved det paabydes, at Skibsførerne paa alle de Skibe, der i den nærmeste Fremtid toldklarerer ved danske Toldsteder, skulle forinden Toldklareringen forevise deres Bemandingslister og mønstre deres Mandskaber for Mønstringsbestyreren, for at denne kan paa se, at ingen Indkaldt medtages paa Skibet og det er derfor denne Fremgangsmaade, man har bragt i Forflag i nærværende Paragraph; sammenholdt med § 8, og har man ved at forelaa, at det Tidrum, for hvilket slige extraordinære Mønstringer kunne foreskrives, ikke skal kunne udstrækkes udover 3 Uger fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den optages, er udgivet; taget Hensyn til at Fristen, inden hvilken de her i Landet tilstedeværende Befarne i Tilfælde af Indkaldelse skulle aflevere deres Søfartsbøger, dersom den almindelige i Bærnepligtslovens § 33 foreskrevne Indkaldelsesmaade benyttes, ikke kan udstrækkes udover 3 Uger.

ad § 4.

Naar det i denne Paragraph er tilladt, at Mønstringer af Skibsmandskaber undtagelsesvis kunne finde Sted i et andet Mønstringsdistrikt